

Skarga wniesiona dnia 23 czerwca 2004 r. przez C.E.S.T.A.S. – Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-260/04)

(2004/C 217/64)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 23 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez C.E.S.T.A.S. – Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie, reprezentowane przez Nicolettę Amadei i Charlsa Turka, avvocati.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Niniejsza skarga ma na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (Delegacji w Republice Gwinei) z dnia 21 kwietnia 2004 r., na mocy której skarżąca, działająca od 1987 r. w Gwinei organizacja pozarządowa, została wezwana do uiszczenia kwoty 959 543 835 franków gwinejskich (w przeliczeniu 397 126,02 euro) z tytułu wydatków, uznanych za nieuzasadnione w ramach realizacji powierzonego jej projektu.

W uzasadnieniu swoich roszczeń, skarżąca podnosi:

- naruszenie istotnych wymogów proceduralnych poprzez wadliwe i sprzeczne uzasadnienie, jak również poprzez brak podstawy prawnej. W tym zakresie zaskarżona nota debetowa wymienia jedynie porozumienie „Amélioration des conditions de vie à l'intérieur du pays – 7 ACP GUI 019-4-AT CESTAS”, chociaż żadnego porozumienia o tym tytule nie zawarto, w związku z czym nie można jednoznacznie stwierdzić, do których z ustanowionych pomiędzy skarżącą a gwinejskim rządem relacji zaskarżona decyzja się odnosi. Ponadto brakuje jakiegokolwiek podstawy prawnej, na której miałby opierać się zaskarżony akt. Ponadto nota debetowa nie zawiera żadnych wyjaśnień odnośnie kryteriów prowadzenia księgowości, na podstawie których Komisja ustaliła sporną kwotę;
- zaskarżona decyzja może podlegać stwierdzeniu nieważności również dlatego, że żądanie zapłaty od skarżącej spornej kwoty pochodzi od Komisji, która w świetle umów podpisanych w ramach różnych projektów realizowanych w Gwinei, pozostaje stroną trzecią;
- naruszenie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾, ponieważ prośba skarżącej o przekazanie jej kopii raportu sporządzonego przez Ernst & Young, na podstawie którego wydano zaskarżoną decyzję, pozostała bez odpowiedzi;
- pogwałcenie prawa skarżącej do obrony;
- pogwałcenie zasady kontryktoryjności oraz prawidłowej administracji.

W wymienionym jako ostatni względzie, skarżąca podkreśla, że dochodzenie w sprawie jej domniemyanych niedoborów zostało przeprowadzone wyłącznie przez podmiot zewnętrzny, Ernst & Young, który w stosunku do stron nie był osobą trzecią w pełnym znaczeniu, tylko organizacją opłacaną przez rząd gwinejski, która w związku z tym nie może być postrzegana jako bezstronna.

(¹) Dz.U. L 145 z 31 maja 2001 r., str. 43.

Skarga wniesiona dnia 1 lipca 2004 r. przez Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-266/04)

(2004/C 217/65)

(Język postępowania: hiszpański)

Dnia 1 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Królestwo Hiszpanii, reprezentowane przez Fernando Díez Moreno, letrado en ejercicio, z adresem do doręczeń: Ambasadą Królestwa Hiszpanii w Luksemburgu, 4-6 Boulevard Emanuel Servais.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 kwietnia 2004r. względem Hiszpanii w zakresie dotyczącym wyłączenia rekompensat za wycofanie owoców i warzyw z rynku (5.253.604,00 EURO), i w zakresie dotyczącym wyłączenia w sektorze upraw rolnych i dopłat do hodowli zwierząt, za wyjątkiem kwoty odpowiadającej okresowi 2000/2001 w La Rioja w zakresie sektoru upraw rolnych (1.659.053,00 EURO),
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

W zakresie dotyczącym skarżącego Państwa Członkowskiego, zaskarżona decyzja zawiera cztery wyłączenia: a) rekompensata za wycofanie owoców i warzyw z rynku; b) pomoc w zakresie przetwarzania cytryn c) dostawa żywności pochodzących z zapasów interwencyjnych w celu rozdzielania osobom najbardziej potrzebującym d) uprawy rolne i dopłaty do hodowli zwierząt. Przedmiotowa skarga dotyczy jedynie wyłączenia dokonanego w zakresie rekompensat za wycofanie owoców i warzyw z rynku (5.253.601,00 EURO, związanych z rzekomo nienależnymi kontrolami w Murcii i Walencji), i wyłączenia dokonanego w sektorze upraw rolnych i dopłat do hodowli zwierząt, za wyjątkiem kwoty odpowiadającej okresowi 2000/2001 w La Rioja w zakresie upraw rolnych, przy czym kwota, której wyłączenie uważane jest za bezprawne, wynosi 1.659.053,00 EURO.

Hiszpania opiera skargę o następujące podstawy prawne:

— Rekompensata za wycofanie owoców i warzyw z rynku.

Skarżąca wskazuje w tym zakresie, że o ile hiszpańskie władze, ze względu na zastosowanie błędnej wykładni, nie przeprowadziły kontroli 100 % wyrobów wycofanych z rynku, to podjęły jednak środki modyfikujące procedurę działania natychmiast po otrzymaniu informacji o tym błędzie z Europejskiego Trybunału Obrachunkowego. Skarżąca dodaje, że niekonsekwentnym jest karanie Hiszpanii z powodu problemu, który wyniknął z błędnej interpretacji aktu prawnego, i który został naprawiony natychmiast po uzyskaniu o nim informacji, mając na uwadze, że po pierwsze, hiszpańskie władze starannie usunęły problem ujawniony przez Trybunał Obrachunkowy i, po drugie, zostały na miejscu przeprowadzone kontrole w wysokich procentach, w zakresie większym od wymaganego.

— Uprawy rolne i dopłaty do hodowli zwierząt.

W tym zakresie skarżąca podnosi, że zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1258/99 w związku z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 729/70, wszystkie wydatki Kraju Basków dotyczące okresów 1998/1999 i 1999/2000, które zostały dokonane odpowiednio przed 31 stycznia 1999 r. lub przed 31 stycznia 2000 r. powinny zostać wyłączone z korekty finansowej. W przypadku La Rioja zagadnienie to jest podobne.

Poza tym trudno jest obronić tezę, że w zakresie sektora upraw rolnych i dopłat do hodowli zwierząt spełniony został wymóg powiadomienia, zgodnie z art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 1663/95.

Królestwo Hiszpanii twierdzi, że wypłaty dotyczące dopłat do hodowli zwierząt w okresach 1998, 1999 i 2000 były już przedmiotem audytu i zamknięcia rachunków w ramach badania 2000/07. Co się tyczy wniosków dotyczących Kraju Basków z lat 1998, 1999 i 2000 i dotyczących La Rioja z lat 1998 i 2000, Komisja stosuje korektę finansową nie zważając, że jej oddziały podczas wymienionego powyżej badania stwierdziły, że w odniesieniu do wskazanych wniosków, korekty finansowe nie były konieczne. W konsekwencji, w wyniku badania 2000/2011 otwiera się ponownie już raz zamkniętą sprawę, poprzez sprawdzenie tych samych wniosków z lat 1998 do 2000, które były już przedmiotem analizy przeprowadzonej wówczas przez inną grupę urzędników z EFOR, włączając w to nawet sprawdzenie samych aspektów stosowania sankcji z odmiennymi wnioskami dotyczącymi zastosowania wyłączeń z finansowania.

Skarga wniesiona dnia 28 czerwca 2004 r. przez Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

(Sprawa T-268/04)

(2004/C 217/66)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 28 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wniesiona przez Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa z siedzibą w Spa (Belgia), reprezentowaną przez Emanuela Hornu, Erica de Gryse oraz Donatienne Moreau, avocats,

Cottee Dairy Products Pty Limited była również stroną w postępowaniu przed pierwszą Izbą Odwoławczą.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zasądzenie kosztów od Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Cottee Dairy Products Pty Limited

Przedmiotowy wspólnotowy znak towarowy: Znak słowny „SPA” dla produktów klasy 1 (wniosek numer 911388)

Znaki towarowe, na które powołano się w sprzeciwie: Znaki słowne i graficzne „SPA” zarejestrowane w krajach Beneluksu dla produktów klasy 32, a także nazwa spółki oraz nazwa handlowa strony wnoszącej sprzeciw.

Właściciel znaków towarowych, na które powołano się w sprzeciwie: S. A. Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie wniosku o rejestrację.

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art.8 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11 z dnia 14 stycznia 1994 r., str. 1).